

Ordonanță de urgență
privind modificarea și completarea Legii nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere următoarele:

Adoptarea, la data de 13.03.2024 a *Regulamentului (UE) 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro;*

luând în considerare faptul că România avea obligația de a adopta și publica, până la data de 9 aprilie 2025, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se asigura conformarea la prevederile articolelor prin care se modifică prevederile Directivei 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE și ale Directivei nr. 98/26/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 1998 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a titlurilor de valoare;

ținând cont de faptul că România avea obligația de a notifica Comisiei Europene, până la data de 9 aprilie 2025, normele privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prevederilor referitoare la verificarea, de către prestatorii de servicii de plată care oferă transferuri credit instant, dacă un utilizator al serviciilor de plată este o persoană sau o entitate căreia i se aplică sancțiuni financiare specifice;

ținând cont de urgența îndeplinirii obligațiilor și respectării termenului impus de Regulament;

luând în considerare că nepromovarea prezentului act normativ în regim de urgență poate avea consecințe nefavorabile în plan economic și social;

*ținând cont de perioada îndelungată pe care o presupune o procedură parlamentară și de necesitatea evitării riscului declanșării procedurii de *infringement* împotriva României pentru*

neconformitatea legislației române privind asigurarea accesului instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică la sistemele de plăți desemnate sub incidența Directivei 98/26/CE;

se impune adoptarea unor măsuri legislative, în regim de urgență, pentru a completa legislația primară aplicabilă accesului instituțiilor de plată și a instituțiilor emitente de monedă electronică la sistemele de plăți desemnate sub incidența Directivei 98/26/CE în sensul asigurării conformității cu *Regulamentul (UE) 2024/886* precum și stabilirea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2024/886.

În acest sens, s-a identificat necesitatea de modificare a **Legii nr. 231/2015** privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a *Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009*, a **Legii nr. 253/2004** privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, a **Legii nr. 209/2019** privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și a **Ordonanței de urgență nr. 99/2006** privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului.

Astfel, se impune amendarea legislației naționale în consecință, în vederea asigurării la nivel național a cadrului legislativ de aplicare a Regulamentului (UE) 2024/886.

Întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public, constituind o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. - Legea nr. 231/2015 privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a *Regulamentului (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009*, publicată în *Monitorul Oficial al*

României, Partea I nr. 758 din 12 octombrie 2015, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul 1¹ cu următorul cuprins:

“(1¹) În aplicarea art. 5d și art. 15 alin. (3) lit. b) din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, BNR exercită competențele de autoritate pentru supravegherea și controlul punerii în aplicare a sancțiunilor internaționale, astfel cum sunt prevăzute de art. 12 alin. (1) lit. o) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(2) În sensul alin. (1), Banca Națională a României monitorizează prestatorii de servicii de plată (PSP), operatorii sistemelor de plăți stabiliți pe teritoriul României care furnizează servicii de plată în euro, de tipul operațiunilor de transfer de credit, inclusiv transfer credit instant și de debitare directă, precum și proprietarii schemelor de plăți prevăzute la art. 4 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012;”

3. La articolul 4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

“a) să solicite orice informații și documente în legătură cu executarea, procesarea și/sau decontarea operațiunilor de transfer de credit, inclusiv transfer credit instant și debitare directă în euro, opinii și/sau rapoarte de audit relevante privind componentele și sistemele IT utilizate, emise de persoane specializate în domeniu;”

4. La articolul 4, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

“b) să efectueze inspecții la sediul prestatorilor de servicii de plată și al operatorilor de sisteme sau scheme de plată care funcționează pe teritoriul României și furnizează serviciile de plată prevăzute la art. 3 alin. (2) și, dacă este cazul, la sediul entităților care operează tehnic infrastructuri de plăți, stabilite pe teritoriul României.”

5. După articolul 4 se introduc două noi articole, articolul 4¹ și articolul 4² cu următorul cuprins:

Art. 4¹

“ (1) În aplicarea art.5a din Regulamentul (UE) nr. 260/2012, Banca Națională a României poate acorda aprobare prealabilă, pentru o perioadă de un an, unui PSP care solicită derogare de la obligația de a oferi tuturor utilizatorilor de servicii de plată (USP) un serviciu de plată de trimitere și primire de transferuri credit instant în euro din conturi de plăți denominate în lei.

(2) Aprobarea se acordă doar în baza evaluării efectuate de Banca Națională a României cu privire la accesul respectivului PSP la lichiditate în euro și poate fi prelungită, la solicitarea acestuia,

pentru perioade suplimentare cu durata de un an, în baza reevaluării băncii centrale a accesului la lichiditate în euro a PSP-ului solicitant.

(3) Derogarea prevăzută la alin. (1), poate fi acordată doar pentru perioada în care PSP solicitant nu trimite și nici nu primește operațiuni de transfer credit neefectuate instant în euro cu privire la conturi de plăți denominate în lei și doar în limita unui plafon de minim 25000 de euro per operațiune.

Art. 4²

“ Banca Națională a României informează anual Comisia cu privire la aprobările prealabile și prelungirile acordate în conformitate cu prevederile art. 4¹ alin. (1) și (2). ”

6. La articolul 7, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

“ (5) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) nu se aplică în ceea ce privește încălcarea cerinței de accesibilitate de la articolul 5a alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul 260/2012, în cazul în care conturile de plăți administrate de PSP nu sunt accesibile pentru transferurile credit instant din cauza lucrărilor de întreținere planificate, în cazul în care perioadele de indisponibilitate sunt previzibile și scurte deopotrivă, sau din cauza unei perioade de indisponibilitate planificată a tuturor transferurilor credit instant din cadrul schemei de plată instant, cu condiția ca USP să fi fost informați în prealabil cu privire la respectivele perioade de întreținere planificată sau de indisponibilitate planificată. ”

Art. II – Legea 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 913 din 13 noiembrie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 38, litera a) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“ a) fondurile sunt evidențiate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția de plată, altele decât prestarea de servicii de plată și, în cazul în care acestea sunt încă deținute de instituția de plată, respectiv nu au fost remise beneficiarului plății și nici transferate unui alt prestator de servicii de plată înainte de terminarea zilei lucrătoare ulterioare zilei în care au fost primite, fondurile se depun și se păstrează într-un cont separat la **deschis la o instituție de credit sau, în condițiile alin. (3), la Banca Națională a României**, sau se investesc în active lichide și de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României, până la remiterea către beneficiarul plății sau transferarea către alt prestator de servicii de plată;

2. La Articolul 38, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

“(3) Banca Națională a României decide dacă deschide sau nu conturi de protecție a fondurilor, în condițiile în care este încredințată că asigurarea accesului direct mai larg la conturile băncii centrale menține stabilitatea financiară, promovează integritatea pieței și sprijină concurența și inovarea în serviciile de plată, fără a prezenta riscuri pentru reziliența sistemelor de plată și nu induce riscuri sistemice.

(4) În cazul în care BNR decide să deschidă conturi de protecție a fondurilor, aceasta stabilește condițiile ce trebuie îndeplinite de solicitanți prin reglementări specifice emise de BNR.”

Art. III - Legea nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 din 28 iunie 2004, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, punctul 2 al alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”2. instituție - oricare dintre următoarele entități, care participă la un sistem și care este obligată să execute obligațiile financiare rezultate din ordinele de transfer emise în cadrul respectivului sistem:

a) instituție de credit, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) o firmă de investiții, așa cum este definită la art. 3 alin. (1) pct. 26 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare;

c) autorități publice și întreprinderi garantate public sau orice întreprindere al cărei sediu central este în afara Uniunii și ale cărei funcții corespund celor ale instituțiilor de credit sau firmelor de investiții din Uniune definite la lit. a) și lit. b), care participă la un sistem și care răspunde de executarea obligațiilor financiare ce rezultă din ordinele de transfer din cadrul sistemului respectiv;

d) o instituție de plată, așa cum este definită la art. 5 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

e) o instituție emitentă de monedă electronică, așa cum este definită la art. 4 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică.” sau

f) Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A., constituită în temeiul Legii nr. 207/2022 pentru reglementarea unor măsuri privind cadrul general aplicabil constituirii și funcționării băncilor de dezvoltare din România.”

2. La articolul 2, punctul 6 al alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

”6. participant - o instituție, o contraparte centrală, un agent de decontare, o casă de compensație, un operator de sistem sau un membru compensator al unei contrapărți centrale autorizate în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012. În conformitate cu regulile sistemului, participantul poate acționa în calitate de contraparte centrală, agent de decontare sau casă de compensare, ori poate acționa în același timp în toate sau doar în unele dintre aceste calități.

Art. IV. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1027 din 27 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 404¹, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică sistemelor de plăți formate exclusiv din prestatori de servicii de plată care aparțin unui grup.

(4) În sensul prevederilor alin. (2) lit. a) în cazul în care un participant la un sistem de plăți desemnat de Banca Națională a României în temeiul Legii nr. 253/2004, cu modificările și completările ulterioare, permite unui prestator de servicii de plată autorizat sau înregistrat, care nu este participant la sistem, să treacă ordinele de transfer prin sistem, participantul respectiv acordă, la cerere, aceeași oportunitate în mod obiectiv, proporțional și nediscriminatoriu, altor prestatori de servicii de plată autorizați sau înregistrați.

(5) Participantul furnizează prestatorului de servicii de plată solicitant motivația completă a oricărei decizii de respingere.”

2. După art. 404¹ se introduce un nou articol, articolul 404² cu următorul cuprins:

”Art. 404²

”(1) Pentru a garanta stabilitatea și integritatea sistemelor de plată, instituțiile de plată și instituțiile emitente de monedă electronică care solicită participarea la sistemele desemnate în temeiul Legii nr. 253/2004 și care participă la aceste sisteme dispun de următoarele:

a) o descriere a măsurilor luate pentru protejarea fondurilor utilizatorilor serviciilor de plată;

b) o descriere a cadrului de guvernare și a mecanismelor de control intern pentru serviciile de plată sau serviciile de monedă electronică pe care intenționează să le presteze, inclusiv a procedurilor administrative, de gestionare a riscurilor și contabile, ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică precum și o descriere a măsurilor pentru utilizarea serviciilor de tehnologie a informației și comunicațiilor ale instituției de plată sau ale instituției

emitoare de monedă electronică, astfel cum se menționează la articolele 6 și 7 din Regulamentul (UE) 2022/2554 al Parlamentului European și al Consiliului (*); și

c) un plan de lichidare în caz de intrare în dificultate.

(2) În sensul alin.(1) lit. a):

a) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică protejează fondurile utilizatorilor serviciilor de plată prin depunerea de fonduri într-un cont separat la o instituție de credit sau prin intermediul unei investiții în active sigure, lichide și cu risc scăzut, astfel cum stabilesc autoritățile competente ale statului membru de origine, descrierea măsurilor luate pentru o astfel de protecție conține, după caz:

(i) o descriere a politicii de investiții pentru asigurarea faptului că activele alese sunt lichide, sigure și cu risc scăzut;

(ii) numărul persoanelor care au acces la contul de protecție și funcțiile acestora;

(iii) o descriere a procesului de administrare și reconciliere pentru asigurarea faptului că fondurile utilizatorilor serviciilor de plată sunt exceptate, în interesul utilizatorilor respectivi, de la posibilitatea de urmărire pentru satisfacerea creanțelor altor creditori ai instituției de plată sau ai instituției emitente de monedă electronică, în special în caz de insolvență;

(iv) o copie a proiectului de contract cu instituția de credit;

(v) o declarație explicită a instituției de plată sau a instituției emitente de monedă electronică privind respectarea articolului 38 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

b) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică protejează fondurile utilizatorilor serviciilor de plată prin intermediul unei polițe de asigurare sau al unei garanții comparabile din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit, descrierea măsurilor luate pentru o astfel de protecție conține următoarele:

(i) o confirmare a faptului că polița de asigurare sau garanția comparabilă din partea unei societăți de asigurări sau a unei instituții de credit provine de la o entitate care nu face parte din același grup de societăți ca și instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică;

(ii) detalii privind procesul de reconciliere existent pentru asigurarea faptului că polița de asigurare sau garanția comparabilă este suficientă pentru a îndeplini în orice moment obligațiile de protejare ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

(iii) durata și condițiile pentru reînnoirea acoperirii;

(iv) o copie a contractului de asigurare sau a garanției comparabile ori proiecte ale acestora.

(3) În sensul alin. (1) lit. b), descrierea demonstrează că respectivul cadru de guvernare, mecanismele de control intern și măsurile luate pentru utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor menționate la litera respectivă sunt proporționale, justificate, solide și adecvate. În plus, cadrul de guvernare și mecanismele de control intern includ:

a) o cartografiere a riscurilor identificate de instituția de plată sau de instituția emitentă de monedă electronică, inclusiv tipul de riscuri și procedurile pe care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică le-a instituit sau le va institui pentru a evalua și preveni astfel de riscuri;

b) diferitele proceduri pentru efectuarea de controale periodice și permanente, inclusiv precizarea frecvenței și a resurselor umane alocate;

c) procedurile contabile prin care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică înregistrează și raportează informațiile sale financiare;

d) identitatea persoanei sau a persoanelor responsabile pentru funcțiile de control intern, inclusiv pentru controlul periodic, permanent și de conformitate, precum și un curriculum vitae actualizat al persoanei sau persoanelor respective;

e) identitatea oricărui auditor care nu este auditor statutar în sensul definiției de la art. 2 pct. 1 din Legea nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative;

f) componența organului de conducere și, dacă este cazul, a oricărui alt organ sau comitet de supraveghere;

g) o descriere a modalității de monitorizare și controlare a funcțiilor externalizate pentru a se evita deteriorarea calității controalelor interne ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

h) o descriere a modalității de monitorizare și controlare a oricăror agenți și sucursale în cadrul procedurilor interne de control ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică;

i) în cazul în care instituția de plată sau instituția emitentă de monedă electronică este filiala unei entități reglementate dintr-un alt stat membru, o descriere a guvernantei la nivel de grup.

(4) În sensul alin. (1) lit. c), planul de lichidare se adaptează la dimensiunea și modelul de afaceri preconizate ale instituției de plată sau ale instituției emitente de monedă electronică și include o descriere a măsurilor de atenuare care urmează să fie adoptate de instituția de plată sau de instituția emitentă de monedă electronică în cazul sistării serviciilor sale de plată, care ar asigura executarea operațiunilor de plată în curs și rezilierea contractelor existente.

(5) Evaluarea conformității cu condițiile prevăzute la alin. (1) se realizează pentru entitățile de la alin. (1) persoane juridice române sau, după caz, autorizate în alte state membre ale Uniunii Europene sau în Spațiul Economic European, printr-una dintre următoarele modalități, stabilite de administratorul de sistem:

a) decizie explicită emisă de autoritatea competentă cu supravegherea entităților respective; sau

b) o declarație de auto-evaluare a participantului.”

3. La articolul 408, litera b) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

” b) amendă cuprinsă între 50.000 lei și 500.000 lei”.

Prezenta ordonanță de urgență asigură punerea în aplicare a *Regulamentului nr. UE 2024/886 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 260/2012 și (UE) 2021/1230 și a Directivelor 98/26/CE și (UE) 2015/2366 în ceea ce privește transferurile credit instant în euro*, publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* seria L/19.03.2024.